

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 55.

Vydána dne 13. června 1922.

Obsah: 170. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 15. února 1922, čís. 71 Sb. z. a n., o vystěhovalectví.

170.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. června 1922,

jímž se provádí zákon ze dne 15. února 1922,
čís. 71 Sb. z. a n., o vystěhovalectví.

Na základě zákona ze dne 15. února 1922,
čís. 71 Sb. z. a n., se nařizuje:

Pojem vystěhovance.

§ 1.

Za výživou do ciziny podle § 1 zák. neodchází a nepokládá se tudíž za vystěhovance, kdo — bez úmyslu již se nevrátiti — odchází na př. za studiem, na zotavenou, za obchodem, na umělecké turné nebo za výkonem své služby jako veřejný nebo soukromý úředník, korespondent domácích časopisů, obchodní cestující a pod. na pokyn svých zaměstnavatelů, třeba by podnikal cestu za účelem výdělečným.

Mezipalubí rovná se III. třída lodní nebo třída, o níž ministerstvo sociální péče od případu k případu po příslušném šetření a se zřetelem na cenu cestujícími placenou, na zacházení s nimi a na všechny ostatní směrodatné okolnosti rozhodne, že jest ji pokládati za rovnocennu s mezpalubím.

Omezení svobody vystěhovalectví.

§ 2.

Průkaz o tom, že nezletilá žena neb osoba mužská do 16 let cestovati bude až na místo určení v průvodu úplně spolehlivé osoby starší 24 let (§ 2, odstavec šestý), musí se státi úředním vysvědčením. V cestovním pasu nezletilcově buď pasovým úřadem vyznačeno

jméno průvodčího a číslo jeho cestovního listu a tento zápis buď podepsán oprávněným úředníkem pasového úřadu a opatřen úředním razítkem.

O tom, že není důvodu vystěhovalectví omezujícího podle § 2, lit. a), zák., mají se pasové úřady v jednotlivých případech přesvědčiti samy. Není-li to možno, mohou po vystěhovalcích žádati, aby předložil vysvědčení státního zastupitelstva a soudu nebo policejního úřadu o tom, že v tomto směru není překážek jeho vystěhování.

Že není překážky podle § 2, lit. b), zák., prokáží rodiče potvrzením opatrovnického úřadu. Že je práce schopen, musí vystěhovelec prokázati vysvědčením úředního lékaře.

Vystěhovalecký cestovní list.

§ 3.

Pokud trvá povinnost cestovních listů do ciziny, upouští se od vydávání zvláštního cestovního listu vystěhovaleckého; rozlišení od obyčejných cestovních listů do ciziny, vydávaných podle dosud platných předpisů, staniž se však nápadným označením jeho jako cestovního listu vystěhovaleckého. Toto označení cestovních listů, vystavovaných pro cesty do zemí evropských, může se státi zkratkou.

Vydáváním těchto listů zůstávají pověřeny dosavadní pasové úřady, pro něž ministr vnitra vydá v dohodě s ministrem sociální péče a ostatními zúčastněnými ministry potřebné směrnice o podmínkách pro vystavování cestovních listů podle zákona o vystěhovalectví a pro vydávání jich. Vedle těchto směrnic jest dbáti při vydávání cestovního pasu ustanovení, jež s hlediska branného zákona a branné povinnosti obsahuje § 144 nařízení ze dne 28. července 1921, č. 269 Sb. z. a n.

I n f o r m a c e.

§ 4.

Ministerstvo sociální péče bude dbáti, aby zejména ti, kdož se vystěhovati hodlají, byli správně informováni o zemích, o něž se zajímají, jakož i o cestě do nich. Takových informací má se dostati zvláště těm, kdo již zažádali o vystěhovačské cestovní listy do zemí mimoevropských; k tomu účelu mají pasové úřady zasílati ministerstvu sociální péče potřebná oznámení.

Ministerstvo sociální péče má shromažďovati potřebný soukromý i úřední materiál informační. Československé zastupitelské úřady jsou proto povinny zasílati mu podrobné periodické i příležitostné zprávy o příslušných poměrech v obvodu své působnosti.

Informace udílějí se ústně, písemně nebo zasláním tiskopisů, a to zdarma. Ministerstvo sociální péče dbejž toho, aby obyvatelstvo vhodným způsobem o tom zařízení bylo uvedomeno.

§ 5.

Všeliká propaganda vystěhovačská, ať se děje slovem živým či psaným nebo tiskem, zvláště zprávami časopiseckými, inserty, letáky, plakáty, nebo biografy a pod., jest zakázána, pokud se neděje s povolením ministerstva sociální péče k najímání a zjednávání podle zákona přípustnému.

Najímání dělníků do zemí evropských.

§ 6.

Státní úřad práce, který povoluje najímání dělníky do některého státu evropského, jest povinen vyžádati si dříve dobré zdání ministerstva sociální péče, a pokud se týče dělníků zemědělských, též ministerstva zemědělství, jakož i pokud se týče dělníků závodů podléhajících doзору báňských úřadů, též ministerstva veřejných prací; dobrým zdáním těchto ministerstev je státní úřad práce vázán.

Pokud nebude zřízen státní úřad práce, vykonává jeho funkci ministerstvo sociální péče, a to, pokud se týče dělnictva zemědělského, v dohodě s ministerstvem zemědělství.

Povolení k dopravě.

§ 7.

Podnikatelé dopravy podle § 13 zák. nejsou železnice, pošty nebo jiné ústavy, které dopravují vystěhovance jen příležitostně.

Povolení k dopravě podle §§ 13 a násl. zákona o vystěhovalectví musí míti majitel podniku pro dopravu vystěhovanců i tehdy, když by snad chtěl převzít dopravu československých vystěhovanců teprve v cizině, ale chce v Československé republice provozovati přípravné obchody, směřující k získávání cestujících pro jeho podnik, jako jest udílení informací o dopravních příležitostech nebo podmínkách, příprava neb uzavírání dopravních smluv, vydávání jízdních lístků, mezi nimi i takových, které byly zaplacený v cizině, jakož i poukázek na ně atd.

§ 8.

Žadatelé o povolení dopravovati vystěhovance musí prokázati, že jsou s to, aby vyhověli podmínkám paragrafu 13 zák. V žádosti třeba proto označiti země, části země nebo jednotlivá místa a přístavy, odkud a kam chce žadatel vystěhovance dopravovati.

K žádosti jest připojiti:

1. závazné prohlášení žadatelovo, že se všude, zejména též v cizozemských přístavech podrobuje čsl. státnímu doзору a kontrole, že se nezabývá ani zabýváti nebude zjednáváním vystěhovanců ani není s takovými osobami v obchodním spojení a že se nedomáhá povolení k dopravě za účely kolonisace v cizině;

mimo to

2. podává-li žádost čsl. státní příslušník, jehož živnostenský podnik má sídlo v území Československé republiky: průkaz o jeho čsl. státní příslušnosti, rodný list, vysvědčení o jeho zachovalosti a ověřený výpis z obchodního rejstříku o protokolování jeho firmy;

3. podává-li žádost tuzemská obchodní společnost nebo právnická osoba, mající sídlo na území Československé republiky: ověřený výpis stanov nebo společenskou smlouvu, ověřený výpis z obchodního rejstříku nebo společenstevního rejstříku, listiny prokazující, kdo jest oprávněn podpisovati za firmu, pokud jde o vystěhovalectví a všechny z toho vyplývající závazky; podává-li žádost veřejná obchodní společnost, komanditní společnost nebo komanditní společnost na akcie, obsahující výpis z rejstříku též jména, stav a bydliště všech osobně ručících společníků, mimo to připojen buď průkaz o čsl. státní příslušnosti všech osobně ručících společníků a vysvědčení zachovalosti osob oprávněných podpisovati za společnost nebo právnickou osobu;

4. podává-li žádost cizozemec, cizozemská společnost nebo takový čsl. státní příslušník,

jehož živnostenský podnik nemá sídla na území Československé republiky: ověřený výpis z rejstříku obchodního nebo společenstevního, ověřený opis a ověřený překlad stanov nebo společenské smlouvy v jazyce československém, vysvědčení zachovalosti majitele firmy, pokud se týče všech osobně ručících společníků, závazné prohlášení žadatelovo, že se ve všech sporech z povoleného dopravního podniku podrobuje čsl. právu a čsl. soudům a že přijímá veškeré povinnosti, jež zákon a předpisy o vystěhovalectví vydané na jeho základě podnikateli dopravy ukládají, dále ověřený opis listiny o ustanovení zmocněnce a jeho plné moci, jeho rodný list, vysvědčení zachovalosti a úřední průkaz, že je čsl. státním příslušníkem, cizozemské společnosti mimo to ještě úřední průkaz o tom, že jsou připuštěny k obchodování v Československé republice. Plná moc musí obsahovati právo ustanovovati a propouštěti zástupce pověřené vedením kanceláře a zaměstnance;

5. Žádá-li se o povolení k dopravě vystěhovačů po moři, je třeba v žádosti uvést: a) jména, hrubý a čistý obsah v tunách, místo a den spuštění na moře, rychlost a vlajku, domovský přístav, počet šroubů a koňských sil, registrační číslo Lloydů nebo jiného rovnocenného ústavu registračního, počet posádky a doklady o registraci lodí, jež má žadatel pro dopravu čsl. vystěhovačů k dispozici, jest-li vlastníkem či pouze nájemcem lodí těch a jaký počet cestujících v jednotlivých třídách a mezipalubích mohou pojmouti a jaký prostor připadá na osobu, b) směry, jimiž žadatelovy lodi budou projížděti, jakož i normální přístavy, v nichž cestou zakotví, c) dopravní sazby podle směrů a lodí pro dopravu obyčejných cestujících a vystěhovačů, d) kde a jakým úřadem bývají jednotlivé lodi prohlíženy před nastoupením cesty. K žádostem takovým nutno připojiti plány a podrobné popisy všech lodí pro dopravu vystěhovačů určených, jakož i přehledný seznam jejich s vytčením dne spuštění na moře, rychlosti, obsahu v tunách a počtu vystěhovačů a ostatních cestujících, jež mohou lodi pojmouti, dále potvrzení příslušného úřadu, že, kdy a kým byla ta která loď prohlédnuta co do její způsobilosti k plavbě, k dopravě osob vůbec a k dopravě vystěhovačů zvláště, a že byla způsobilou uznána, konečně jest-li žadatel pouze nájemcem lodí, také řádně registrovanou smlouvu nájemní;

6. konečně buďte k žádosti připojeny všechny jiné listiny, jichž předložení žadatel pokládá za užitečné, aby lépe prokázal způsob

a význam zamýšlených obchodů vystěhovačských. Podnikatelé dopravy zámořské musí prokázati, že disponují loďmi vystěhovačskými, vyhovujícími ustanovením § 31, lit. a), zák. a tohoto nařízení.

Listiny v tomto paragrafu uvedené, pokud byly vystaveny v cizině, musejí býti ověřeny čsl. zastupitelskými úřady; jsou-li psány cizí řečí, buď jim připojen překlad v jazyce československém, ověřený čsl. zastupitelským úřadem nebo čsl. soudním tlumočnickem.

§ 9.

Listina o povolení k dopravě obsahujž zejména také sídlo podniku, státy, do nichž mohou býti čsl. vystěhovači podle povolení dopravováni, jakož i přístavy nalodění, přestoupení a vylodění.

Povolení k dopravě obsahuje zároveň též právo ke všem přípravným pracím směřujícím k získání cestujících, jako je podávání informací o možnostech dopravy nebo podmínkách dopravních, příprava neb ujednání dopravních smluv, prodej poukázek na jízdní lístky (t. zv. prepaidů), čehož bez povolení k dopravě podnikati nelze.

§ 10.

Zmocněnec musí míti v Československé republice své stálé bydliště, musí býti svéprávný, zachovalý a spolehlivý, musí býti s to, aby úřadování zástupců a zaměstnanců podnikatelových stále kontroloval a nesmí zaujímati postavení, kterého by mohl využití k vyvolávání vystěhovalectví. Zmocněnec musí býti podřízen bezprostředně podnikateli, pokud se týče společnosti, či stanovami k tomu povolnému orgánu správnímu.

§ 11.

Lodi k dopravě čsl. vystěhovačů připuštěné buďte uvedeny v povolovací listině.

Podnikatelé dopravy nemohou počítati s obchodováním dříve, než obdrželi povolovací listinu. Povolovací listina platí jen pro vystěhovačské obchody a lodi v ní uvedené. Kdyby podnikatel dopravy během roku, pro který povolení platí, chtěl provést změnu ve svých vystěhovačských obchodech, v počtu nebo poměrech lodí nebo v dopravních směrech, musí to předem oznámiti ministerstvu sociální péče a předložiti mu příslušné listiny, zejména též listinu povolovací k potřebnému doplnění, a bude-li třeba, ke zvýšení jistoty.

§ 12.

Povolení k dopravě vystěhovalců platí pouze na rok, ale i když pozbylo platnosti, trvá zodpovědnost podnikatele dopravy za všechny vystěhovalcké obchody, které započal, dokud povolení platilo.

Povolení pozbývá účinnosti také ještě před uplynutím roku, na nějž bylo uděleno, přestane-li společnost nebo právnická osoba, jíž povolení k dopravě vystěhovalců bylo uděleno, právně existovati, pozbyl-li majitel povolení lodí, pro něž povolení obdržel, uplynula-li doba nájmu lodí, aniž byla prodloužena, vůbec odpadne-li některá z podmínek, bez nichž by povolení nemohlo být uděleno, dále, nezahájil-li podnikatel dopravy činnosti do šesti měsíců ode dne povolení, zastavil-li ji úplně bez povolení ministerstva sociální péče na více než 3 měsíce nebo pozbyl-li způsobilosti nakládati volně svým jménem. Konečně pozbývá povolení účinnosti, pokud se týče území, do něhož bylo vystěhování podle § 2 zák. zakázáno, nebo pokud se týče dopravních směrů, podle téhož paragrafu vyloučených, když byla tato opatření učiněna teprve po udělení povolení, a to dnem zákazu nebo vyloučení a po celou dobu zákazu nebo vyloučení.

§ 13.

V žádosti o nové povolení musí podnikatel dopravy uvést také všechny změny, které zamýšlí provést ve svých obchodech vystěhovalckých co do počtu lodí a dopravních směrů.

Vzdal-li se podnikatel povolení k dopravě, má to oznámiti bez prodlení ministerstvu sociální péče.

§ 14.

Podnikatelům dopravy, kteří neobdrželi povolení k dopravě podle § 13 zák., jejich zástupcům a zaměstnancům není dovoleno uveřejňovati publikace o dopravě vystěhovalců.

Jistoty.

§ 15.

Jistotu podnikatele a jistotu zmocněnce podle § 14 zák. ustanovenou složit jest ve státních papírech v kursovní hodnotě dne složení u státní pokladny.

Ministr sociální péče jest oprávněn hraditi ze složených jistot:

1. nároky vystěhovalcům přiznané na základě zákona, prováděcích nařízení a podmínek povolení, jakož i na základě dopravní

smlouvy pravoplatným rozhodnutím tuzemského soudu nebo pravoplatným a doložkou vykonatelnosti opatřeným rozhodnutím cizozemského soudu, nebo pravoplatným usnesením úřadu správního, nebo konečně pravoplatným rozhodčím výrokem přednosty konsulárního úřadu;

2. nároky státu, zjištěné po slyšení podnikatele dopravy (jeho zmocněnce) pravoplatným usnesením příslušného úřadu;

3. tresty peněžité, pokuty a útraty řízení určené pravoplatným rozhodnutím soudu nebo politického úřadu.

Z jistoty zmocněncovy hradí se nejprve nároky, tresty peněžité, pokuty a útraty řízení, které vznikly z vlastní obchodní činnosti zmocněncovy v dopravním podniku; nestačí-li k tomu jistota zmocněncova, uhradí se zbytek jistotou zmocněncovou nekrytý z jistoty podnikatelovy. Všechny ostatní nároky, tresty peněžité, pokuty a útraty řízení, vzniklé při provozování podniku, jest hraditi z jistoty podnikatelovy, z jistoty zmocněncovy pak teprve a jen tehdy, nestačí-li ona.

Vrácení jistoty stane se na žádost toho, kdo ji zřídil, nebo jeho právního nástupce.

Dávky 10.000 Kč a 5000 Kč, složené podnikatelem za povolení k dopravě a za povolení další kanceláře, nevrátí se ani tehdy, když podnikatel nemůže nebo nechce povolení použiti, ani tehdy, používal-li ho kratší dobu než rok nebo bylo-li mu odňato.

Správníce vystěhovalcké kanceláře.

§ 16.

Také zástupce podnikatele dopravy (§ 15 zák.) musí míti v Československé republice své stálé bydliště.

Knihy a výkazy.

§ 17.

Podnikatelé dopravy a jejich zástupci jsou povinni vésti ve svých kancelářích knihy jazykem československým, vyhovující předpisům obchodního zákona, a jsou povinni knihy a došlé obchodní dopisy podle ustanovení obchodního zákona uschovávat. Mimo to jsou povinni vésti ještě tyto knihy, seznamy, sbírky a výkazy pro každý rok zvlášť:

a) podací protokol, do něhož buďte zapisována všechna podání vystěhovalců se týkající v pořadí, jak dojdou;

b) rejstřík vystěhovalců, do něhož zapisovány buďte mimo osobní data vystěhovalců důležité údaje dopravních smluv, zejména výše dopravného a pojistného. Cestují-li s hlavou rodiny zároveň členové rodiny, nutno je zapisovati do rejstříku bezprostředně za sebou;

c) seznam jmen k rejstříku vystěhovalců;

d) chronologicky uspořádanou sbírku všech tiskopisů, prospektů, oběžníků, letáků, návštěv a pod. ve věcech vystěhovaleckých, uveřejněných podnikatelem dopravy nebo jeho zástupci;

e) chronologicky uspořádanou sbírku všech uzavřených dopravních smluv a všech předložených poukázek na volnou jízdu;

f) seznamy čsl. vystěhovalců dopravovaných loďmi z evropských přístavů. Jeden exemplář takového seznamu vystěhovalců tou kterou lodí podnikatele dopravovaných, odpovídajícího předpisům příslušného státu přístavu nalodění, buď zasílán ministerstvu sociální péče, druhý exemplář v přístavu vylození příslušnému čsl. zastupitelskému úřadu;

g) výkaz o všech čsl. vystěhovalcích ze zámorí se vracějících, který buď zaslán vždy po vylození v evropském přístavu ministerstvu sociální péče;

h) zvláštní výkazy o lodních neštěstích, o úrazech na lodích a o úmrtích a porodech čsl. státních příslušníků na nich; úmrtí a porody cestou za moře nebo zpět oznamovány buďtež ihned po přistání lodi v zámorí nebo v přístavě evropském příslušnému čsl. zastupitelskému úřadu.

Výkazy a seznamy uvedené pod lit. f), g) a h) mají vésti ovšem pouze podnikatelé, kteří mají povolení dopravovati vystěhovalce po moři.

Ministerstvo sociální péče může podnikatelům dopravy předepsati ještě i jiné knihy, seznamy nebo výkazy.

§ 18.

Potřebné vzorce určí ministerstvo sociální péče.

Rejstřík vystěhovalců musí býti vidován ministerstvem sociální péče.

§ 19.

Podací protokol, rejstřík vystěhovalců a seznam jmen k němu buď uschován po 5 let od

posledního zápisu, ostatní výkazy a seznamy uvedené v § 17 po 2 léta od posledního zápisu.

§ 20.

Podnikatelé dopravy (jejich zmocněnci) a zástupci jsou povinni předkládati státnímu úřadu statistickému, po případě také ministerstvu sociální péče na vyzvání výpisy ze svých knih, výkazů a seznamů pro statistické účely, po případě svoliti, aby si státní statistický úřad potřebné výpisy sám opatřil.

Ministerstvu sociální péče musí podnikatelé dopravy zasílati měsíčně:

1. výkaz o vystěhovalcích k dopravě převzatých;

2. seznam vystěhovalců jimi dopravovaných, kteří byli z ciziny vráceni, zároveň s udáním příčin vrácení;

3. seznamy a adresy zástupců a zmocněnců svých v přístavech nalodění a vylození;

4. seznam peněz odevzdaných vystěhovalci podnikateli, aby jim byly vydány v místě skončené dopravy. Seznam tento má obsahovati: a) celkovou částku v čsl. měně, b) celkovou částku v méně místa vyplacení, c) přesné označení vystěhovalce, d) přesné označení osoby neb ústavu k výplatě povinného;

5. po 2 výtiscích všech tiskopisů, oběžníků, letáků, prospektů, návštěv a pod., dávaných jimi do oběhu, z nichž jeden opatřený visem ministerstva sociální péče a jeho razítkem vrácen bude ihned podnikateli, aby jej zařadil do sbírky předepsané v § 17, lit. d).

§ 21.

Podnikatelé dopravy jsou povinni vyložit ve svých kancelářích na viditelném místě zákon o vystěhovalectví, jakož i nařízení a výnosy na jeho základě vydané a vystěhovalce na ně upozorňovati.

O z n á m e n í o d o p r a v ě v y s t ě h o v a l c ů v.

§ 22.

Podnikatelé dopravy mohou rozdávat nebo vyvěšovat vyobrazení nebo fotografie lodí jen tehdy, neobsahují-li nic jiného, než co dovoluje § 19, lit. a), zák.; oznamování plakátováním na veřejných místech, i když bylo podle tiskového zákona povoleno, může jim ministerstvo sociální péče buď úplně nebo pro určité území zakázat.

Doprava subvencovaná.

§ 23.

Hodlá-li podnikatel dopravit vystěhovalce za okolností uvedených v § 20, lit. c), zák. (t. zv. doprava subvencovaná), musí požádat u ministerstva sociální péče o zvláštní povolení k tomu a v žádosti uvést, kdo náklady dopravy zaplatil, nahradil, na ně dal zálohu nebo kdo to slíbil učinit, pro jaký podnik nebo k jaké práci nebo kolonizaci, pokud se týče podle jaké najímací smlouvy se to děje nebo stalo.

Takové povolení budiž dáno jen za určitých podmínek a třeba-li, na zvláštní jistotu.

Anonce ve veřejném tisku, slibující zaplacení nebo prominutí dopravného nebo zálohy na ně, jakož i jiné publikace takového obsahu jsou zakázány.

Dopravní smlouva.

§ 24.

Dopravní smlouva musí býti uzavřena písemně a musí obsahovati:

1. jméno a bydliště podnikatele dopravy;
2. příjmení a jména, věk, pohlaví, stav, povolání, postavení v povolání, státní příslušnost, národnost a poslední bydliště vystěhovalce a s ním cestujících členů rodiny;
3. místo a den, od kterého, a místo, do kterého se přejímá doprava;
4. místo a den, od kterého, a místo, do kterého se přejímá zaopatření, pak udání, stará-li se vystěhovalce o stravování, o ubytování neb o obojí cestou po souši sám;
5. při dopravě po moři: jméno a národnost lodi, které má býti použito, pak den odplutí, název lodní linie, přístav naložení, směr cesty po moři, přístavy zastávek lodi, přístav vylovení, po případě cestu z přístavu tohoto na místo určení, konečně pravděpodobné trvání cesty;
6. udání, děje-li se doprava přímo či změnou lodi, a má-li vystěhovalce přestoupiti cestou po moři na loď jinou, též jméno a národnost lodi této, jakož i přístav, v němž se přestupuje;
7. vytčení dopravní cesty a dopravních prostředků po souši nebo vnitrozemských vodách;
8. jak na dráze tak i na lodi určení třídy, na lodi mimo to i určení prostoru, na který

má vystěhovalce a jeho rodina s volnými zavazadly nárok;

9. přesné udání dopravného číslicemi a slovy za každou osobu, podle potřeby i pro každou trať a každý druh dopravy zvlášť: drahou, vnitrozemskými vodami, lodí po moři, a to opět, když má vystěhovalce přestoupiti, pro plavbu k přístavu přestoupení a pro plavbu odtud k přístavu konečnému zvlášť, konečně z tohoto přístavu až na místo určení;

10. počet a druh zavazadel vystěhovalcových, nevzdá-li podnikatel o tom zvláštního kontrolního listu;

11. uvedení váhy zavazadel, za něž přepravné obsaženo jest v ceně dopravní, a cena přepravného za zavazadla přesahující tuto váhu;

12. prohlášení, že vystěhovalce nemá platiti za dopravu osobní a za dopravu zavazadel (s výjimkou poplatku z dalších zavazadel přes normální váhu — čís. 11.), jakož i za stravování a ubytování, pokud bylo převzato, až na konečné místo smlouvené dopravy nic více než vytčené dopravné, že zejména také všechny poplatky při naložení a vylovení jdou na účet podnikatelův;

13. dobu a místo, kdy a kam se musí vystěhovalce dostaviti k odjezdu, kam a kdy nejpозději má dodati zavazadla;

14. udání, kolik ze zaplaceného přepravného vystěhovalce pozbude, dostaví-li se po stanovené době odjezdu tak pozdě, že cesta musí býti nastoupena bez něho; tato část nesmí činiti pro dopravu po moři více než polovici přepravného;

15. závazek podnikatelův, že bude dbáti o zdravé, čisté, dostatečné stravování vystěhovalce podáváním jídla nejméně třikrát denně a o jeho ubytování po celou cestu, neurčuje-li smlouva, že se o to vystěhovalce cestou po souši postará sám;

16. závazek podnikatelův, že bude pečovati o bezplatné lékařské ošetřování vystěhovalce cestou po moři, pro případ úmrtí ať na moři či na souši také o bezplatné řádné jeho pohřbení;

17. závazek podnikatelův, že pojistí až do konečného místa smlouvené dopravy vystěhovalce jako hlavu rodiny nebo jeho zástupce na úraz, zavazadla proti poškození a ztrátě na útraty cestujícího, a přesné udání poplatků pojistných číslicemi a slovy pro osoby a zavazadla;

18. závazek podnikatelův, že dopraví včas-
ně dodaná zavazadla vystěhovalcova zároveň
s ním touže lodí;

19. závazek podnikatelův, že při dopravě
přes moře vystěhovalec zdarma ubytuje a
stravovati bude v přístavu, v němž má na loď
vstoupiti, nebo ve sběrné stanici od hodiny
polední třetího dne předcházejícího smluvený
den odjezdu až do vstoupení na loď;

20. závazek podnikatelův, že vrátí vystěho-
valci nebo jeho dědicům, nebude-li vystěho-
valec pro nemoc nebo pro jinou neodvratnou
náhodu, k níž nedá svým zaviněním podnětu,
moci nastoupiti cesty nebo v ní pokračovati,
nebo zemře-li před nastoupením cesty nebo
cestou, celé dopravné, nenastoupí-li cesty
vůbec, nastoupí-li ji však, té části dopravné-
ho, která připadne na nevykonanou část ce-
sty, to však jen tehdy, když vystěhovalec nebo
jeho dědic oznámí překážku cesty bez prů-
tahy podnikateli, jeho zmocněnci nebo zá-
stupci;

21. závazek podnikatelův, že vrátí doprav-
né, jak v předchozím odstavci uvedeno, též
členům rodiny vystěhovalcovy, bude-li lze
jeho nemožnost pokračovati v cestě nebo jeho
smrt pokládati pro ně za důležitou příčinu
pro upuštění od cesty neb od pokračování
v cestě;

22. závazek podnikatelův, že vrátí vystěho-
valci polovici dopravného připadajícího na
nevykonanou cestu, ustoupí-li před nastoupe-
ním cesty nebo za cesty z jiných důvodů od
dopravní smlouvy;

23. závazek podnikatelův, že dopraví vystě-
hovalece co nejdříve zdarma zpět do jeho po-
sledního bydliště, a leží-li toto mimo hranice
Československé republiky, až na místo, kde po
průjezdu republikou odjíždí z ní přes hranice,
v tom případě, když bude podle přistěhova-
leckých zákonů země určení v této zemi od-
mítnut, a že bude hraditi také náklady za-
opatření jeho na této zpáteční cestě;

24. závazek podnikatelův, že poskytne vy-
stěhovanci, když nastane bez jeho viny opoždění
stanoveného odjezdu neb opoždění v další
dopravě, v místě opoždění buď bezplatné pří-
střeší a stravu anebo mu zaplatí denní od-
škodné ustanovené ministerstvem sociální
péče;

25. oprávnění vystěhovalece ustoupiti od
smlouvy a bez újmy jinakých nároků náhrad-
ních žádati vrácení zaplaceného dopravného,
po případě dopravného připadajícího na nevy-

konanou část cesty, jakož i náhradu nákladů
cesty a cesty zpáteční, čítajíc v to nutné stra-
vování, v tom případě, že by zpoždění činilo
více než týden;

26. závazek podnikatelův, že opatří vystěho-
valci, upustí-li loď od nastoupené cesty nebo
ji přeruší, nebo nastane-li zpoždění další pod-
nikatelem převzaté dopravy z přístavu
vylovení, a to z důvodů jakýchkoliv, až
do další dopravy buď přiměřené pří-
střeší a stravování nebo mu zaplatí denní
odškodné a postará se o to, aby byl se zava-
zadly dopraven zdarma a pokud možno nej-
dříve na místo určení způsobem, jaký ustano-
vuje zákon a toto nařízení;

27. závazek podnikatelův, že se podrobuje ve
sporech s vystěhovalcem ze smlouvy dopravní
nebo, pokud se týče povinností, jemu zákonem
uložených, rozhodčímu výroku přednosty
místně příslušného čl. konsulárního úřadu,
podrobí-li se tomuto výroku písemným prohlá-
šením také vystěhovalec;

28. ustanovení, že jeden stejnopis smlouvy
zůstane v rukou vystěhovalcových;

29. místo a den uzavření smlouvy;

30. podpisy obou smluvních stran.

Cestuje-li vystěhovalec s rodinou, má býti
smlouva uzavřena s ním jako s hlavou rodiny
a stačí pak podpis jeho. Má-li vystěhovalec zá-
konného zástupce, musí smlouvu podepsati
tento zástupce.

Vystěhovanci, který neumí čísti, budiž
smlouva vysvětlena v řeči jemu srozumitelné
a ve smlouvě buď výslovně poznamenáno, že
se tak stalo.

§ 25.

Podnikateli je zakázáno uváděti v dopravní
smlouvě delší dobu cesty, než jakou veřejně
ohlásil.

Neplatná jsou všechna ustanovení smlouvy
odporující zákonu nebo tomuto nařízení.

Pro smlouvu dopravní smí býti použito
pouze vzorce, který určí ministerstvo sociální
péče. Prodej pouhého lodního lístku jest ne-
přípustný.

Smlouva buď sepsána ve dvou stejno-
pisech, z nichž jeden buď vydán vystěho-
valci, druhý pak buď uložen podnikatelem
k účelům kontrolním do svazku smluv chrono-
logicky uspořádaných. Smlouva nesmí býti
vystěhovanci nikde a pod žádnou záminkou
odebrána.

§ 26.

Dopravní cena musí býti cele zaplacená dříve, než vystěhovalce opustí území Československé republiky; její příjem budiž v dopravní smlouvě potvrzen. Smlouva smí býti uzavřena jen o dopravě do těch států, těmi dopravními směry a těmi loďmi, pro něž platí podnikatelovo povolení k dopravě.

§ 27.

Též s vystěhovanci, kteří předloží nebo pro něž byly předloženy poukázky na volnou cestu v zámořské cizině koupené (t. zv. prepaidy), musí podnikatel uzavřít písemnou dopravní smlouvu podle § 22 zák. Tyto poukázky mohou býti prodávány pouze oprávněnými podnikateli dopravy (§ 21 zák.), musejí býti číslovány, zníti na jméno vystěhovance a obsahovati udání, kým, kde a kdy byla zaplacená kupní cena, jakož i jména prodávajícího zástupce podnikatele dopravy. Cena takové poukázky nesmí býti vyšší než cena, která platila v téže době pro tutéž loď v Československé republice podle tarifu; cena musí býti v zámoří skutečně zaplacená. Majitelé takových poukázek mají právo k přeplavbě na první loď podnikatele dopravy poukazku vystavivšího, která odchází do přístavu v poukázce uvedeného, musejí však k tomu účelu předložit poukazku podnikateli nejméně 15 dní před odplutím lodi.

Má-li podnikatel dopravy v době, kdy mu byla poukazka předložena, obsazena nebo zadána již všechna místa na zmíněné lodi, má majitel poukázky pouze právo použití lodi nejbližší příští.

Všeobecné povinnosti podnikatele.

§ 28.

Podnikatel dopravy jest povinen dopravit vystěhovance a jeho zavazadla přímo touže lodí, nebylo-li ve shodě s podmínkami povolení k dopravě umluveno něco jiného. Bez této zvláštní úmluvy může podnikatel jen v případě vyšší moci přenést dopravu vystěhovance buď zcela nebo z části na jiného podnikatele; ve všech jiných případech potřebuje k tomu schválení ministerstva sociální péče, bez jehož svolení nesmí stran dopravy vcházeti ve smluvní poměr s podnikateli podle zákona neoprávněnými, a nese v každém případě plnou zodpovědnost za tuto novou dopravu, i když ji jinému podnikateli svěřil se svolením vystěhovancovým.

§ 29.

Podnikatel dopravy jest povinen povolenou změnu lodi vyznačovati vždy též ve svých publikacích (návěstích, prospektech, letácích, brožurách, inserátech a pod.).

Vyžaduje-li nová doprava nižší ceny, než vystěhovalce za dopravu již zaplatil, budiž mu rozdíl vrácen, naproti tomu však nemusí vystěhovalce nic dopláceti, i když je za novou dopravu žádána cena vyšší.

Podnikatel dopravy nemůže bez povolení ministerstva sociální péče nalodovati čl. vystěhovalců jinde než v přístavech uvedených v povolovací listině a jest povinen převzít dopravu a stravování vystěhovance na jeho žádost od přístavu vylovení až na místo určení, na kteréžto právo buď vystěhovalce před uzavřením smlouvy dopravní upozorněn.

§ 30.

Za dopravu z lodi až k přístavišti nesmějí býti počítány žádné poplatky.

Vystěhovanci mohou žádati při cestě po moři pro každé celé místo bezplatnou dopravu 100 kg zavazadel.

Pojištění podle § 23, čís. 4., zák. děje se na účet vystěhovalcův, pročez mu poplatky pojištění mohou býti účtovány zvlášť. Prémiová sazba buď podnikatelem předložena ministerstvu sociální péče ke schválení. Hlava rodiny nebo zástupce mají býti pojištěni, i když rodina nejede s nimi.

Přijal-li podnikatel peníze vystěhovancovy k uschování — tuto možnost musí vystěhovalce míti —, má mu vydati zvláštní potvrzení příjmu a vrátiti při ukončení dopravy vystěhovanci přijatou částku v minci v tom místě běžné v plném směnečném kursu, v den složení známém.

Opatření před odplutím a po přistání.

§ 31.

Ministerstvo sociální péče může podnikatelům dopravy uložiti, aby dali doprovázeti transporty vystěhovalců k přístavům průvodčími; toto ministerstvo schválí odznak průvodců a vydá jim úřední legitimaci podle § 25 zák.

Zprávu o přibytí vystěhovalců (§ 25 zák.) jest podati příslušnému čl. zastupitelskému úřadu, delegátu nebo vystěhovaleckému komi-

saři též v přístavu, v němž vystěhovalci přestupují na jinou loď. Tyto zprávy mají umožnit čsl. úřadům v cizině, aby se přesvědčily o zachovávání zákona a tohoto nařízení.

Podnikatelé dopravy nesmějí dovoliti vystěhovalcům do zámoří odjeti z Československé republiky, dokud pro ně není zajištěno místo na lodi.

Zpětná doprava.

§ 32.

Zpětná doprava vystěhovalce, podle přístěhovaleckých zákonů země určení odmítnutého, staniž se v téže třídě, v jaké přijel. Neodůvodněné prodlení ve zpětné dopravě jde na účet podnikatelův.

Zpoždění odjezdu.

§ 33.

Vystěhovalce může žádati buď bezplatné přístřeší a stravu nebo zaplacení denního odškodného (§ 27, odst. 1., zák.) také tehdy, nastalo-li opoždění odjezdu bez viny vystěhovalce při smluvené dopravě k přístavu, nebo při smluvené dopravě z konečného přístavu vylodění na místo určení z tohoto přístavu nebo také při nepřímé dopravě v přístavu, kde má vystěhovalce přestoupiti na loď jinou. Denní odškodné určí ministerstvo sociální péče podle místních a časových poměrů drahotních.

Lodi pro dopravu vystěhovalců.

§ 34.

Každá loď určená pro dopravu čsl. vystěhovalců má býti tak zařízena, aby bylo možno rozdělit cestující podle pohlaví. Na každé takové lodi buď vyložena vázaná a stránkovaná kniha stížností, do níž mohou vystěhovalci zapisovati své stížnosti na dopravu po moři nebo na zacházení s nimi; mimo to má tam býti vyvěšen nebo vyložen na místě zvlášť viditelném a všem čsl. vystěhovalcům přístupném výtisk čsl. zákona o vystěhovalectví a výtisk tohoto nařízení. Aspoň jeden z dozorců nad prostorami, v nichž jsou ubytováni čsl. vystěhovalci, buď úplně znalý jazyka československého a jazyka, jímž mluví kapitán a mužstvo.

§ 35.

Každá loď vezoucí čsl. vystěhovalce má býti před odjezdem z přístavu prohlédnuta úřed-

ními orgány příslušných států podle jejich předpisů. Ministerstvo sociální péče může však pověřiti funkcí prohlížitelů čsl. zastupitelské úřady a takto i v cizině prohlídky lodí naříditi.

§ 36.

Vystěhovalecké lodi [§ 31, lit. a), zák.] musejí odpovídati normálním předpisům, platným pro připuštění lodí pro námořní obchod k provozu, předpisům o bezpečnostních opatřeních a o službě na lodích, jakož i předpisům zdravotním.

Kdyby předpisy domácích států vystěhovaleckých lodí těmto podmínkám neodpovídaly, může ministerstvo sociální péče žádati potřebné doplnění nebo lodi ty z dopravy čsl. vystěhovalců vyloučiti.

Cizí loď může býti uznána za vystěhovaleckou loď podle zákona o vystěhovalectví, aniž by třeba bylo zvláštní prohlídka její zastupitelskými úřady, když podnikatel dopravy předloží potvrzení o úřední prohlídce v určitém přístavu (certifikát), ověřené čsl. zastupitelským úřadem pro tento přístav příslušným, a když ministerstvo sociální péče nabude přesvědčení, že loď byla úředně pro dopravu vystěhovalců za způsobilou uznána a že také ustanovením čsl. zákona o vystěhovalectví vyhovuje.

§ 37.

Potřebné další předpisy pro vystěhovalecké lodi, dopravující čsl. vystěhovalce, může vydati ministerstvo sociální péče, jež také rozhoduje o připuštění lodí určených při nepřímé dopravě k převážení čsl. vystěhovalců z přístavu prvního nalodění k přístavu, v němž mají přestoupiti na loď určenou pro dopravu zámořskou, a o úlevách pro takové lodi.

Průvodčí a zpětná doprava nemajetných.

§ 38.

Průvodčí čsl. vystěhovalců na vystěhovaleckých lodích [§ 31, lit. b), zák.] má právo nahlížeti do lodních papírů.

Při zpětné dopravě nemajetných čsl. státních příslušníků [§ 31, lit. c), zák.] jest ministerstvo sociální péče oprávněno počítati podnikateli dopravy za dva vystěhovalce s polovičním dopravným jednoho, kterého musí podnikatel dopravit zcela zdarma.

Zákaz prodeje lístků k další dopravě.

§ 39.

Zákaz paragrafu 31, lit. d), zák. netýče se jen jízdenek pro jízdu drahou do vnitrozemí, nýbrž také jízdních lístků pro každou jinou dopravu další, zvláště jinou lodí a platí nejen pro podnikatele, nýbrž pro každou osobu.

§ 40.

Ministerstvo sociální péče může podnikatelům uložit v listině povolovací z důvodů ochranných a kontrolních ještě zvláštní podmínky.

Oznamování trestných činů ministerstvu sociální péče.

§ 41.

O každém trestním oznámení přestoupení zákona nebo tohoto nařízení, které dojde soudům nebo politickým úřadům, budiž zpraveno bez průtahu ministerstvo sociální péče.

Úprava odjezdu vystěhovalců.

§ 42.

Každý čsl. vystěhovalec, odjíždějící do zemí zámořských, jest povinen předložit při přechodu přes státní hranice dopravní smlouvu kontrolnímu orgánu pasovému.

Vystěhovalci, odjíždějící z místa dosavadního svého pobytu musí se vykázati potvrzením příslušného úředního lékaře, že nepřicházejí z kraje zamořeného a že nejsou podezřelí z nákazy.

Ke zjištění, odpovídá-li zdravotní, tělesný a duševní stav vystěhovalců, odcházejících do ciziny, předpisům platným v zemích přistěhovaleckých pro povolení k přistěhování, a na ochranu jejich před nákazou cestou ke hranicím, může ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a ministerstvem financí zřizovati a udržovati potřebné revisní stanice vystěhovalecké a vydati potřebná nařízení ochranná.

Z důvodů kontrolních a ochranných může ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem financí zřizovati a udržovati potřebné vystěhovalecké stanice sběrné a upravovati podrobnějšími nařízeními odchod vystěhovalců z Československé republiky.

Ochrana repatriantů.

§ 43.

Na ochranu čsl. vystěhovalců, vracejících se do vlasti, má ministerstvo sociální péče učiniti potřebná opatření, zejména dohodou s podnikateli, oprávněnými k dopravě čsl. vystěhovalců, o vhodných podmínkách jejich dopravy do vlasti.

Vystěhovalci ze států cizích.

§ 44.

Cizím vystěhovalcům dovolen jest průjezd Československou republikou, mohou-li se vykázati cestovními listy opatřenými vstupním visem příslušného čsl. zastupitelského úřadu. Kdyby se bylo obávalo z průjezdu cizích vystěhovalců chudinského zatížení, nebo kdyby nerušená doprava jejich vyžadovala zvláštní úpravy, učiní ministerstvo sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministerstvy na hranicích a ve vnitrozemí potřebná opatření.

Úřady dozorcí a výkonné.

§ 45.

Politické úřady a státní úřady policejní bdí nad tím, aby byla ustanovení tohoto zákona zachovávána. Vrchní dozor a správa náleží ministerstvu sociální péče, jež činí svá rozhodnutí a opatření ve shodě se zúčastněnými ministerstvy.

Ministr sociální péče ustanoví k doзору nad vystěhovalectvím a k ochraně vystěhovalců jak v tuzemsku, tak i v cizině po dohodě s ministerstvem financí podle potřeby zvláštní orgány — vystěhovalecké inspektory a komisaře s potřebným personálem pomocným.

Čsl. zastupitelské úřady jsou povinny dozorati na zachovávání zákona o vystěhovalectví v cizině, pečovati o zájmy čsl. vystěhovalců v obvodu své působnosti a dbáti příslušných pokynů, vydávaných ministerstvem sociální péče v dohodě s ministerstvem věcí zahraničních. Instruční, jak mají postupovati konsulové při výkonu úřadu rozhodčího (§ 22 zák.), vydá ministerstvo sociální péče s ministerstvem věcí zahraničních a ministerstvem spravedlnosti.

Poradní sbor.

§ 46.

Při ministerstvu sociální péče zřizuje se stálý poradní sbor pro vystěhovalectví sídlem v Praze.

§ 47.

Poradní sbor pro vystěhovalectví podává na požádání ministerstva sociální péče dobrá zdání ve věcech týkajících se vystěhovalectví, přistěhovalectví a reemigrace. Může také z vlastního popudu činiti v těchto otázkách návrhy a sdělovati své mínění ministerstvu sociální péče.

§ 48.

Poradní sbor skládá se:

a) ze 6 zástupců z kruhů zaměstnavatelských,

b) ze 6 zástupců z kruhů zaměstnaneckých,

c) ze 4 členů z kruhů vědeckých a praktických odborníků v otázkách vystěhovaleckých a přistěhovaleckých,

d) ze 2 zástupců oprávněných podnikatelů dopravy,

e) ze 2 zástupců humanitních organizací pro péči o vystěhovalce,

f) ze 3 dalších členů, z nichž delegují po jednom státní pozemkový úřad, státní úřad statistický a čl. úřad plavební,

g) mimo to z delegátů všech ministerstev.

Zástupce pod lit. a) až e) jmenuje ministr sociální péče.

§ 49.

Předsedou poradního sboru je ministr sociální péče, jež zastupuje jím určený úředník tohoto ministerstva.

Předseda svolává a řídí schůze poradního sboru; ve schůzích nehlasuje.

§ 50.

Poradní sbor volí si v první schůzi ze členů v Praze bydlících jednatele a jeho zástupce. Při rovnosti hlasů rozhodne los. Jednatel vede protokol o schůzích poradního sboru. Kancelářské práce obstarává ministerstvo sociální péče.

§ 51.

Funkční doba členů poradního sboru trvá 3 léta; první období počíná dnem 1. září 1922. Jmenování členů poradního sboru staniž se během 2 měsíců před počátkem každého období. Vystoupí-li některý člen před koncem

3leté doby funkční, buď pro zbytek tříletí jmenován člen nový. Opětne jmenování členů jest přípustno.

§ 52.

Předseda svolává stálý poradní sbor podle potřeby nebo na písemnou žádost alespoň $\frac{1}{3}$ členů; žádost musí býti odůvodněna.

§ 53.

Poradní sbor podává dobrá zdání a návrhy usnesením, jež se stane většinou hlasů přítomných. Při rovnosti hlasů buďtež oba návrhy, o nichž bylo hlasováno, sděleny ministru sociální péče. Mínění, která se s usnesením neshodují, buďtež na žádost protokolována.

Schůze jsou neveřejné.

§ 54.

Poradní sbor volí 5 členů v Praze bydlících, kteří tvoří s úředníkem, zastupujícím předsedu poradního sboru, jako předsedou stálý výbor na celé období funkční. Stálý výbor připravuje materiál pro schůze poradního sboru a vyřizuje neodkladné věci v době, kdy poradní sbor nezasedá, jakož i věci, jemu poradním sborem k vyřízení přidělené.

K projednání zvláštních otázek může poradní sbor zvoliti kdykoli jiné zvláštní výbory o 5 členech, jimž předsedá vždy předseda stálého výboru.

Výbory usnášejí se za přítomnosti nejméně 4 členů a předsedy, jenž nehlasuje.

§ 55.

Jednací řád stanoví si stálý poradní sbor sám za šetření ustanovení tohoto nařízení, a to za přítomnosti nejméně polovice všech svých členů kromě předsedy absolutní většinou. Za stejných podmínek může býti platný jednací řád změněn.

§ 56.

Členství stálého poradního sboru jest úřadem čestným. Členové bydlící mimo obvod Velké Prahy mají za účast na svolané schůzi nárok na dietu denních 30 Kč a nahrazuje se

jim při jízdách, nepožívají-li ze státní pokladny náhrady z jiného důvodu nebo nepožívají-li výhody volné jízdy, jízdné II. třídy, jakož i příjezdné a odjezdné podle předpisů platných pro státní úředníky. Tytéž nároky mají všichni členové za cesty, které podnikají, aby splnili úkol jim poradním sborem uložený a ministerstvem sociální péče v dohodě s ministerstvem financí schválený.

§ 57.

Toto nařízení nabývá účinnosti zároveň se zákonem.

Provedení jeho ukládá se ministru sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Habrman v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Tučný v. r.
Černý v. r.	L. Novák v. r.
Staněk v. r.	A. Novák v. r.
Šrámek v. r.	Srba v. r.
Dr. Šrobár v. r.	